

Viiul on poogenpillide perekonna sopranpill, mis kõlab kõige kõrgemalt. Viiuli kõla on kaunilt laulev, mänguvõimaluste poolest on ta erakordselt rikas. Viiuli valmistamisel on väga oluline puidu kvaliteet ja laki koostis, millega korpus katetakse. Arvatakse, et laki koostises peitubki vanade mestripillide suur saladus. Viiuli korpuse ülemine kaas tehakse männipuust, alumine vahtrast. Alumise ja ülemise kaane vahele paigutatakse nendega risti väike puupulgake (kõlapulk), mida prantslased nimetavad hingeaks. Viiulit mängimisel asetatakse viiul vasakule õlale ja toetatakse lõuaga, poogen on paremas käes.

Viiuli mänguulatus on $g-g^4$, **keeled häälestatakse kvintide** kaupa: $g-d1-a1-e2$.

Ülempiir on orkestrandil ja solistil erinev, kuna see sõltub mängija meisterlikkusest.

Noodid kirjutatakse viiluvõtmes. Täisviiuli kogupikkus on ~60 sentimeetrit.

Altviul ehk viola sarnaneb viiuliga, kuid on viimasest veidi suurem. Nagu nimetuski ütleb, on keelpillide rühmas tema täita aldi osa. Ta on madalama ja veidi tuhmima kõlaga kui viiul. Aldi ulatus on $c-e^3$, keeled on häälestatud/põhiliselt ansambli- ja orkestripillina, kuid alates 20. sajandist ka soolopillina. Mängitakse samamoodi nagu viiulitki, noodid kirjutatakse aldi- või viiluvõtmes. *häälestus c g d1 a1*

Tšello on veel madalama helikõrgusega, sooja, maheda kõlavärviga kaunilt laulev pill. Lisaks ansambli- ja orkestrikoosseisudele kasutatakse tšellot tihti ka sooloinstrumendina. Oma lõpliku kuju sai ta Antonio Stradivari (1644 või 1648- 1737) meistikätes. Mängimise ajal seisab pill kere allotsas oleva kandepulgaga maha toetudes mängija põlvede vahel (mängitakse istudes). Tšello ulatus on $C-a^2$, keeled on kvindihäälestuses: $C - G - d - a$., need kõlavad oktaavi võrra madalamalt kui violal. Noodid kirjutatakse valdavalt bassivõtmes, aga ka tenorivõtmes ja kõrgemad ka viiluvõtmes. Tšello poogen on viiuli omast veidi lühem ja tugevama ehitusega. Täispilli kogupikkus on 155 sentimeetrit. Ta on populaarne nii soolo-, ansambli- kui ka orkestripillina.

Kontrabass on poogenpillidest suurim ja madalaim. Tema täita on orkestris või ansambelis bassi osa, soolopillina kasutatakse seda instrumenti harva. Kontrabass on oma mõõtmetelt väga suur pill, ligikaudu 2 m kõrgune. Teda mängitakse tavaliselt püsti seistes. Esineb ka 5 keelega kontrabasse. Pill toetub kere laiemale otsale kinnitatud kandepulgaga ehk jalaga maha. Tema **keeled häälestatakse kvartide** kaupa : $H2 - E1 - A1 - D - G$. Kontrabassi keeled on jämedada ja pikad ning nende allasurumiseks l . Helikõrguste muutmiseks kasutatakse sageli 2-3-4 sõrme korruga. Kontrabassi noodid kirjutatakse valdavalt bassivõtmes. Pillil on kahte tüüpi poognaid: Prantsuse tüüpi poogen on kitsam ja seda hoitakse käes sarnaselt tšello omaga. Saksa tüüpi poogen on laiem ja seda hoitakse sõrmede vahel peopesa ülespoole.